

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Въпрос	054 - 06 - 6	
Дата	09 , 01 2020 г.	

ЧРЕЗ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

15¹⁰
Ж

ДО
Г-ЖА ДЕНИЦА САЧЕВА
МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

ВЪПРОС

от Георги Гьоков, народен представител от 27 МИР Стара Загора, ПГ „БСП за България“

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и членове 95 и 96 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям въпрос

ОТНОСНО: наскоро представения доклад на екип на Disability Rights International (международна организация за защита на правата на хората с увреждания), озаглавен „Път без изход за децата: Груповите домове в България“

Уважаема г-жо Министър,

Disability Rights International е неправителствена организация, създадена през 1993 г., базирана във Вашингтон. Дейността на организацията е посветена на насърчаването на правата на човека и пълното участие и интегриране на хората с увреждания в обществото в целия свят. Те документират нарушенията на правата на човека, публикуват доклади за прилагане на правата на човека и насърчават международния контрол върху признаването и прилагането на правата на хората с увреждания. Основната кампания на организацията е насочена към прекратяване на институционализацията на децата.

Наскоро, в края на м. ноември миналата година, Disability Rights International представи доклад от проведено от техен екип изследване, озаглавен „Път без изход за децата: Груповите домове в България“, а телевизионен канал на Би Би Си излъчи документален филм по темата. Екипът от експерти на организацията е посетил 18 групови домове, 4 центъра за настаняване и

две училища и не са били допуснати до домове за медико-социални грижи (ДМСГД) – институции, в които се настаняват деца от 0 до 7 години, които са подчинени на министерството на здравеопазването.

Основният извод в доклада е, че „България е заменила системата от големи и стари сиропиталища с нова, по-малка система от институции, но съществена промяна в условията, грижите и отношението към децата няма и повечето от тях са обречени до живот на изолация от обществото.“. И, че „...Новите места за настаняване на деца се водят „къщи от семеен тип“ или „малки групови домове“, но не са нито малки, нито от семеен тип“.

Наред с тези два основни извода в доклада - на 70 страници, са направени още редица много тежки оценки и твърдения, които поставят под съмнение ефекта от направената със сериозна външна подкрепа (финансова и техническа) реформа за деинституционализация. И се препоръчва правителството да обяви мораториум за настаняването на деца в т.нар. групови домове, заради риска от емоционални и физически травми, и задълбочаване и утежняване на уврежданията им, а средствата, които са насочени основно към институциите, да се пренасочат към подпомагане на семействата.

Тези притеснения се споделят и от УНИЦЕФ България по повод този доклад. В Становището на Детския фонд на ООН относно публикувания доклад се казва, че “УНИЦЕФ България споделя разбирането, че деинституционализацията не е крайна цел, а средство за постигане на това, което е най-добро за всяко едно дете. Тя е процес на замяна на институционалната грижа с грижа в семейна или близка до семейната среда и не се ограничава само до закриване на специализираните институции и извеждане на децата от тях. Работата по подкрепа на семействата за предотвратяване разделянето на децата от техните родители е ключова част от този процес, така както и подкрепата за децата и младежите, напускащи грижа, и специалистите, които работят с децата и родителите.“.

Уважаема г-жо Министър,

В контекста на всичко посочено възникват редица нелеки въпроси. Моля за Вашия отговор на следното:

Запознати ли са Министерството на труда и социалната политика и всички отговорни институции с доклада Disability Rights International „Път без изход за децата: Груповите домове в България“?

Различават ли се оценките на Министерството на труда и социалната политика от тези направени в доклада? Съгласни ли сте с твърденията, оценките и изводите, и как отговаряте на тях?

Ще разпоредите ли проверка в 18-те групови домове, 4-те центъра за настаняване и двете училища от доклада, за установяване на истинността на твърденията? Необходима ли е проверка и в останалите, предвид че условията едва ли се различават?

Ще инициирате ли, съвместно с министъра на здравеопазването, проверки в домове за медико-социални грижи за деца, където се настаняват деца от 0 до 7 години (които домове са подчинени на министерството на здравеопазването) за установяване на условията, при които се отглеждат настанените там деца?

Какви действия и мерки в краткосрочен и дългосрочен план ще предприемете, които да доведат до промяна?

Моля отговорът на въпроса да е в писмен вид.

Георги]

✓